

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
3-1 P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă.

Stram

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și săpune alese, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonie, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și comestice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematică mașină pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sărmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaturi în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocôs, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iearnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconșituante ale sistemului nervos îndeplătându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de caucucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticei și Dentisticeii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice iriga toare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisitoare și vaporisitoare, preservative, suspensoare, termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prafurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Artur Gorovei, Legile țării: Despre Români. — *I. Dragoslav*, Legenda Cucului. — *Fl. Cristescu*, Un leac. — Prețurile cerealelor. — Prețurile din piață. — *Dr. Lux*, Păsările: Struțul și Casuarul. — *Șt. St. Tușescu*, Spre Lompalanka și Acerpalanka. — Un războiu de țesut. — De pe Domeniile Coroanei. — Cronica săptămânii. — Informațiuni.

Din ziare și reviste: Cum să scăpăm de bătăture. — Conservarea cărnii în mod practic. — Corasla.

Notițe: Din Bucovina. — Din «Monitorul Oficial». — Dela sate. — Cărți și reviste.

Roman: Primejdioasele întâmplări ale Marinarului franțuz Ludovle Tregan în Noua Guinee (povestite de el însuși), trad. de C. C. Pop-Tașcă: Cap. XVIII — XIX.

Ilustrațiuni: Casuar. — Struț. — Războiul «Statu-Palmă». — AA. LL. Principele Bulgariei și soția sa.

Pagina glumeață: N. I. Gădeiu, Snoavă din popor.

LEGILE ȚĂRII.

Despre Români.

Legile țării noastre sunt făcute, mai întâiu, pentru locuitorii cari trăiesc pe pământul ei, adică pentru *Români*. Legea legilor noastre, adică *Constituția*, vorbește într'una de Români; așa, un articol din Constituție zice: «*Românii* se bucură de libertatea conștiinței, de libertatea învățământului, de libertatea presei, de libertatea întrunirilor». Alte articole vorbesc tot despre Români; alte legi tot despre Români, și despre Români trebuie să vorbească, pentrucă a Românilor este și a lor trebuie să fie această țară.

Dar cine este Român?

În țara noastră trăiesc multe neamuri de oameni; prin orașe, ba chiar și prin sate, întâlnești Greci, Bulgari Evrei, Turci, Nemți, și câte alte neamuri; pe toți îi auzi vorbind românește, unii mai bine, alții mai rău, dar vorbesc; se

hrănesc în țara asta, unii se însoară aici, cu fete de ale noastre, fac copii, fac avere la noi, într'un cuvânt mai nu poți cunoaște că n'ar fi de ai noștri. Mai mult încă, în România trăiesc o mulțime de frați de ai noștri din Ardeal, din Bucovina și din Macedonia ; sunt Români neaoși, despre cari nu ai nimic de zis. Dar, cu toate acestea, nu toți câți trăiesc în România, sunt Români în înțelesul legilor ; nici chiar Românii din Ardeal cari trăiesc la noi, nu sunt toți *Români*, cu aceleași drepturi ca Românii băștinași, măcar că-s de-o lege și de-un sânge cu noi.

Români, în înțelesul legilor, sunt mai întâi toți băștinașii țării acesteia, adică oamenii cari, din neam în neam, s'au născut și au trăit în țara asta, și s'au fălit cu numele de Român, și nici odată nu au fost supuși unei alte țări, și au avut drepturi în țara asta, ori cât de puține să fi fost acele drepturi.

Adevărat este că printre acești români băștinași, sunt unii cari nu-s sânge curat românesc. Ai să vezi, de pildă, o familie întreagă de Români cu nume grecesc, și nici unul dintre ei n'are să tăgăduiască obârșia lui ; oamenii aceștia, însă, sunt Români, pentrucă deși veniți la noi din alte părți, dar pentrucă dela descălecarea lor ă trecut un veac, ori două veacuri, și în atâta curgere de vreme și-au însușit toată firea noastră românească, s'au lepădat de neamul lor. Se întâmplă cu aceștia întocmai ca și cu un copil pe care-l crește cineva de suflet, ori îl înfiază ; un asemenea copil își uită pe părinții cari l-au născut, și çapătă dragoste de acel care l-a înfiat, care l-a crescut și l-ă îngrijit.

Va să zică, sunt *Români* toți băștinașii cari trăiesc în țară.

Dar să presupunem că un Român de ai noștri, din cine știe ce fel de împrejurări, s'a statornicit, de multă vreme, în o țară străină, s'a însurat acolo cu o femeie de neam străin și a născut copii cu ea. Copiii lui să fie tot Români?

Da, copiii unui asemenea Român sunt tot Români, pentrucă ori unde ar trăi cineva, este Român, dacă nu-și pierde calitatea de cetățean Român, și ori unde s'ar naște un copil al unui Român, el este Român, chiar dacă nu ar ști să vorbească o vorbă românească.

Poate să întrebe cineva : d'apoi cum poate să fie Român

un copil născut dintr'o mamă străină, de pildă dintr'o nem-
țoaică?

La această întrebare nu-i greu de dat răspunsul: neamul se caută după tată. Orice femeie care se mărită cu un Român devine româncă, după cum orice româncă măritată cu un străin, își pierde neamul, devine de naționalitatea bărbatului. Ești Româncă și te-ai măritat cu un Turc, devii turcoaică măcar că tu femeie ești de religie creștină, și Turcul nu s'a botezat, nici tu nu te-ai turcit.

Rămâne deci știut că oriunde ar trăi un Român, într'o țară cât de îndepărtată, nu-și pierde naționalitatea.

Dar, dacă în țara unde s'ar află ar primi o slujbă la Stat, fără învoirea guvernului nostru; atunci un asemenea Român își pierde calitatea de cetățean român, adică își pierde drepturile în țara lui.

Cu un asemenea om se poate întâmpla un lucru ciudat: copiii pe cari i-ar fi având înainte de a-și fi pierdut calitatea de cetățean român- sunt Români, iar cei născuți după aceasta sunt străini. Și așa poți vedea doi frați, dintr'un tată și dintr'o mamă, și unul să fie român iar altul de altă nație.

Un Român băștinaș își mai pierde naționalitatea dacă se împământenește în țară străină.

Un străin, adică un om care nu i băștinaș din țara aceasta, cum ar fi un Rus, un Bulgar, un Evreu, poate să devie cetățean român, după cum un Român poate deveni cetățean al unui alt Stat, adică prin împământenire.

Impământenirea se face cu anumite forme, prin lege.

Iată, de pildă, un străin care vine în țara noastră cu gând de a se statornici pe viață la noi. Un asemenea om poate se fie folositor țării. Dacă-i învățat, îi un doctor vestit, ori un inginer iscusit, ori un profesor bun, poate să aducă toloase țării cu luminile lui; ori îi un om bogat, și face la noi o fabrică, din care trage foloase toată țara, un asemenea om, daca vrea să aibă drepturi în țara asta, merită să i se deie.

Pentru asta, dacă el îndeplinește anumite condiții, poate cere împământenirea.

Impământenirea se capătă prin o lege, votată de Adunarea deputaților și de Senat.

Am spus, dela început, că un frate de al nostru din Ardeal, din Bucovina ori din Macedonia, nu-i socotit ca Român, adică drept cetățean al Statului nostru. Pentru a dobândi această calitate, și un asemenea om trebuie să facă anumite forme, adică să capete un fel de împământenire.

Dar, în considerație că un ardelean, de pildă, este tot așa de bun român în cuget și'n simțire, ca și omul de dincoace, de aceea Românul din orice Stat, fără privire către locul nașterii sale, dacă vrea să devie cetățean român, n'are decât să se lepede de protecțiunea străină și făcând această dovadă, Adunarea deputaților și Senatul îi pot recunoaște calitatea de cetățean român, fără să-i mai ceară alte condiții, precum se cer pentru alți străini.

Un Român băștinaș care și-a pierdut calitatea de cetățean român, primind funcțiuni în altă țară, sau făcându-se supus unei puteri străine, poate să și câștige înapoi drepturile, dacă se întoarce în țară și face declarație că renunță la cetățenia lui străină.

De asemenea femeia de român care s'a căsătorit cu un străin și a devenit străină, își dobândește calitatea de româncă dacă devine văduvă.

După cum vedem, pot fi două feluri de Români: Români *născuți* și Români *făcuți*.

Dar mai sunt încă un fel de români: *găsiți*. În adevăr, copiii găsiți pe teritoriul român fără tată și mamă cunoscuți, sunt Români.

Artur Gorovei.

Din Bucovina.

În comuna Pătrăuț din Bucovina s'a întemeiat încă din 1896 o societate de citire numită «*Viitorul*» de către preotul Teodor Pătruc. Ea a întâmpinat multe și mari dificultăți. Venind ca preot acolo Păr. C. Morariu, societatea aceasta a căpătat o nouă viață. Ea și-a format o bibliotecă și a început a adună bani pentru clădirea unui local.

Temelia acelu local s'a sfințit în toamna anului 1906. Incăperile localului sunt: un salon mare în care pot intra peste 300 de persoane, o odaie mare în care se poate face un restaurant sau o prăvălie oarecare, și încă 4 odăi mai mici.

Din cauza lipsei de fonduri, casa nu e pe deplin terminată, dar acum le-a dat și consiliul comunal un ajutor și în curând societatea intră în localul său.

Legenda Cucului.

i-că într'un sat trăiau doi frați: pe unul îl chemă Ion și pe celalalt, Cucu.

Cucu eră mai mic, un băețandru cam de optsprezece primăveri, dar Ion, eră om în toată firea, și însurat și fiindcă erau frați buni sedeau cu toții la un loc. Cucu ținea tare mult la Ion și-l ajută la toate, însă acesta eră cam sanchiu și-și cam temea nevasta. Ea eră un pui de femeie și jumătate, frumoasă și vrednică, și-apoi Ion mai eră și cam boeros; toate treburile casei le lăsă pe spinarea lui Cucu; iar el nu umblă decât după câștig, ceea ce făcū pe nevasta lui să ție mult la Cucu, ba încă să-l îngrijească să nu sufere de nimica; bunăoară, la joc cine eșea cu cămașa cea mai frumoasă și cu brâul bătut cu mărgele și cu fluturi, decât Cucu; lucru ce cam dădū de bănuir în lume și să vorbească gurile rele, vorbe cu înțelesuri ciudate.

Ori cât de bine eră corcolit băeatul, el nu băgă în seamă la nimic, că, el știa că muncește și face să fie răsplătit măcar cu atâta și apoi gândurile lui erau la brândușile de fete din sat, cu care Duminicile se ținea de mână la horă și cu care petrecea în tâlcuri și cimilituri la șezători.

Dar vorbește azi, vorbește mâine, omul ori cât de surd ar fi, i se pare că aude și cel prost că înțelege. Și Ion bagă cu vremea, așa în cap, gânduri, că lumea, par'că, are dreptate, că prea îl dichisește pe Cucu, Catrina lui — cum o chemă — și prea îl laudă la lume. Și oare în lipsa lui nu-i vr'o drăcie pe-acasă? Și prinse a-și spionă nevasta: — Nu cumva chitește ceva?

Și lucru dracului, destul să-ți intre astfel de gărgăuni în cap, c'apoi nu scapi așa cu ușorul. Și zi cu zi, prinse să-l roadă bănuiala și să-și zică: Cum se poate femeea lui să-l înșele — femeea lui cu care s'a luat din dragoste — Și încă cu cine? Cu fratele lui.

Și se uită, și ascultă; când vorbea nevasta cu Cucu, i se părea că privirile n'au decât lumina dragostei și tot cuvântul auzit îl tâlcuia în mintea lui că ar fi însemnând cutare și cutare lucru; iar când ea îi zicea: Cucușor, ia repede tu cofele și umple-le cu apă? i se părea că desmerdarea asta vine din prea multă fericire de dragoste ce-i picură pe sufletul ei. Și-i seca inima omului și-l ardea pe suflet, ca și cum i-ar fi turnat cineva o oală cu apă fiartă pe inimă. Dar nu putū să ție mult: chinul ajunsese a-l roade ca și cariul pe lemn și nu mai putū răbdă.

Se făcû într'o zi că se duce la un târg departe cu chirie, pentru câteva zile și l lăsă pe Cucu și pe nevasta acasă.

Dar merse numai până la un loc și după ce bău bine la un rateș,— noaptea, pe când dormea și apele, veni acasă. Lăsă carul într'un dos; câinii îl cunoșteau, dar cum să-i prindă? Acoperișul casei, ca la țară, la cele mai multe case de pae, se sui pe șură, pe urmă pe casă; făcû o gaură cu mânil în pae și intră în pod încet, însă cu barda la el; din pod încet, încet, se coborî pe scară jos și eră lună, lună ca ziua.

Ascultă; dar urechile îi huiiau, capul lui eră un clocot și inima îi bătea să i spargă coșul pieptului și i părea în tă-huiala lui de băutură, că aude ceva, un râset, par'că veneau glasuri încete da dezmerdare, ceea ce îl făcû să răc-nească și să deschidă cu putere ușa. Perdele de lumină lă-sate de lună pe ferestre, zugrăveau cercevelele drept pe lu-tul din mijlocul casei și lumină tot cuprinsul, și arată pe Ion în toată înfiorătoarea lui înfățișare cu părui vâlvoi, ochii holbați și vinele feței eșite și cu barda gata să lovească. La răcnetul lui, Cucu care dormea pe laiță la fereastră și nevasta, care eră pe cuptor, săriră ca arși și răcniră ce este; iar când dădû cu ochii de frate-său, crezû că a înebunit și strigă: «Bădică ce vrei să faci?» și dând năvală la una din ferestre, eși afară, și a prins a fugi. Ion văzându-se înșelat în așteptarea lui, îi căzû barda din mâni și-și lăsă capul în jos ca un osândit.

Și s'a dus Cucu, s'a tot dus înspăimântat și prins de jale și s'a dus peste câmpi, prin grădini, prin râpi tot uitându-se înapoi cu griją și înfricoșat de i se părea și în umbra lui chipul lui frate-său amenințător. Și a ajuns într'o vale, la poalele înverzite a unui munte stâncos. Trăznetul se vede a desprins când-va o bucată din trufia lui și a trimis-o prin un loc deschis tocmai acolo. El trudit de atâta fugă n'a mai putut merge și s'a așezat pe dânsa și a prins a plânge cu amărăciune, prins de mii de bănueli și gânduri. Și a plâns și a plâns de nici mîncare nu i-a trebuit. Și a plâns până s'a uscat și inima în el și de multă jale s'a topit de n'a ră-mas din el, decât un isvoraș de lacrimi ce curgea din stâncă.

Și a văzut Ion nebunia, însă în locul orbitoarei temeri de înșelăciune, veni alta mai omorătoare, mustrarea de cu-get, care nu-i dădû răgaz mult, și se luă cu femeea în urma lui frate-său strigându-l prin păduri și prăpăstii: «Măi Cucule! măi cucule! Vîno acasă, măi, că am greșit.» Se uitară în toate fântânile și în toate iazurile. Zile și nopți, nedormiți l-au căutat mereu până au dat de stîncea cu isvorul de lacrimi. Aici topiți de oboseală, își puseră gurile arse de sete la crăpătura stîncei, însă cum sorbiră se și prefăcură în două păsări sure.

Și atâta în sufletul lor erau de desnădăjduiți, încât nu băgară de seamă schimbarea lor și prinseră a colindă me-

leagurile și pădurile și de și atâta îl chemară și-l îmbiară, că dela o vreme li se luară și glasul și numai puteau striga decât: «Cucu! Cucu!» și așa erau de zoriți în cântarea lor, încât, lăsau ouăle, în cuibul altor păsări să le clocească.

Oamenii dintr'un început s'au minunat de această pasăre și neștiind cum îi zice, i-au pus porecla după strigătul ei, «Cucu», și «Cucu» a rămas până în ziua de azi.

Ion Dragoslav.

Stimați Cititori,

Răspândiți revista „Albina” în cercul cunoștințelor D-voastră.

UN LEAC.

— Ehei! Noroc, frate Alecule! Dar ce vânt te aduce pe la noi?

— Uite, necazuri și belele, prietine!

Mă duc să-i descânt de sperieți copilului cel mic. Nu știu ce păcatele are. Când înserează nu-l mai poți deslipi de lângă mumă-sa, să vie și tătarii!

Când stingi lampa ori o duci afară, în sală, pentru cine știe ce treabă, el începe să țipe și să tremure! Noaptea asudă, suspină în somn, răsare, și strigă că-l papă goga; iar dimineața se scoală cu buzișoarele pârlite și istovit, de par'c'a fost la coasă.

Și-a slăbit mititelul, și-a slăbit, de nu-l-ai mai cunoaște!

Auz că știe de sperieți Păuna lui zăveclă! Ce zici?

— Hi, bată-te norocul să te bată! Așa ți-a fost povestea? Ai plecat după vrăjitori, ha? Apoi, ia-mi stai colea cu mine, pe buturuga asta și ascultă. Să-ți fac eu un descântec.

Alecu se așează încet pe buturugă lângă «moșicu» Dima și zise, dând pălăria pe ceafă și scărpinându-se în bretonul care-i atârna pe frunte în fire lungi și ude de sudoare: Să stau! Mai știi!

Nu-ți zice ție lumea «moșicu» așa de flori de frasin!

— Păi am un descântec de nu ți-l știe nimeni. Asculți?

— Ascult

— Când era așa, ca de vre-o patru ani și jumătate, Grigore, băiatul meu ăl mare, se bolnăvise tot de frică sau de sperieți, cum zici tu!

— Ei, și cum l-ai vindecat? întrebă Alecu, aprins de nerăbdare.

— Ascultă! Fugea ca și-al tău de întuneric, țipă'n somn, asudă și zicea mereu că-l papă goga.

La început nici nu m'am sinchisit de una ca asta. Eh! copil — ziceam eu — așa sunt toți copiii! Dar mai pe urmă, văzând că nu-i de glumă, m'a luat o sfântă de grijă de nu-îmi mai tihneă nici somnul nici mâncarea.

Ce vrei! Mi se ducea copilașul crescut gata.

Uite spui eu. Mi se ducea, vedeam eu că se ducea!

— Așa e! Boala asta e boală ciudată; zice că nici doftorii nu-i dau de jurubiță.

— Nu i-or dà ei doftorii, dar eu i-am aflat leacul! Să vezi!

Intr'o seară, mumă-sa plecase nu știu unde și copilul — singur, în odaie — țipă ca pe jeratec.

L-am luat așa cu binișorul până l-am potolit! «Da, dece plângi tu, măi, Grigoriță, tată? De cine ți-e frică ție?»

— «Ha! ce? vine goga de colo! ha!»

— «Care gogă?» întreb eu?

— «Aia de sub masă, de colo!»

— «Ia să mergem noi să vedem ce gogă e aia?»

L-am luat în brațe și l-am dus lângă masă. Când l-am apropiat de locul, în care credeă el că e goga, a început să tremure și să vâre cu capul în mine de ziceai că se topește.

Am ridicat învelitoarea mesei și i-am arătat:

«Uite, măi Grigoriță, aici nu este nici o gogă, vezi!»

Copilul mai prinse puțin curaj:

«Ce, n'am văzut-o eu când mișcă și zicea: *bau, bau!*

Și Măria a văzut-o! Eră colo! Uite colo!» Suspină și tremură ca varga. Ii eră frică să arate! Par'că se temeă să nu iasă goga din încrețiturile învelitorii.

Am plecat cu el de lângă masă și în seara aceea nu i-am mai pomenit nimic despre *goga*.

L-am lăsat așa: Nici nu i-am spus că e, nici că nu e!

Noaptea cât a fost de lungă, n'am putut să închiz ochii!

Sute de planuri mi-or fi trecut prin minte, până când — în sfârșit — mi s'a lămurit unu.

Atunci m'am gândit.

Copilul zice că e goga? Dar, ce e goga, el nu-și dă cu socoteala. Crede că e ceva care poate să stea la întuneric, pe sub pat sau pe sub masă.

Ceva care poate să miște învelitoarea mesei, să zică «bau» «bau» și să pape copii.

Mamă-sa i-a tot spus că «nu e nici o gogă» că «goga nu-i nimica». Dar copilul n'a crezut-o.

Eu o să-i spuî că «adevărat ă goga»

— Și i-ai spus așa?

— Da i-am spus!

— Și atunci cum l-ai mai vindecat!

— Foarte bine! Chiar a doua zi de dimineață, Maria, nepoata mea nu știu ce voiă să scoată de sub pat. Cum am văzut-o i-am strigat. «*Uit' te goga sub pat!* Uit' te goga!»

Puțin după asta s'a întâmplat să intre o pisică sub masă. Cum am văzut-o am strigat așa de tare către nevastă-mea «Ia dă afară goga aia, că uite, intră sub masă»

Copilul a tresărit, a privit spre masă și a văzut pisica.

Nu știu ce-o fi crezut el, dar eră tare uluit.

Peste puțină vreme o rotiță cu care se jucă el s'a dus tocmai după sobă.

Atunci Maria, care-mi ştia planul, i-a zis:

«Ei! bat-o sfântul de gogă tocmai unde s'ascunse» şi s'a dus să-i scoată rotiţa de după sobă.

Seara când să măture prin casă nevasta a întrebat: «Mario, unde-i goga, că vreau să mătur casa!» şi Maria i-a spus «Goga? E după uşă?»

Copilul care stă atunci pe colţul patului s'a uitat lung la mumă-sa cum a luat mătura şi cum trăgea cu ea prin odaie. Şi n'a zis nimic!

A doua zi stam cu copilul la masă şi-i făceam nişte jucării. Cum stam aşa, îmi cade briceagul jos lângă piciorul mesei.

«Apleacă-te, Grigoriţă, tată şi ia goga aia că-mi căzù jos» i-am zis eu.

Copilul s'a uitat lung în ochii mei şi apoi s'a aplecat, cam în şfială. A pus mâna pe briceag şi mi la ridicat, tremurând.

— «Aşa, Grigoriţă, să umbli încet cu goga asta, că poate să-ţi taie mânuşita»

La început, în câteva zile, le ziceam goga numai lucrurilor pe care le găseam pe sub masă, pe sub pat, pe după uşă sau pe după sobă.

Mai pe urmă însă, am început să zicem goga la ce ne eşià în cale.

Numai ce — auzeai pe câte unul când n'avea pâine ori mămăligă la masă: «Cutare măi! dă-mi niţică gogă!»

Şi — iac'asa a început copilul să înţeleagă, că goga-i ori ce lucru. Că goga e Maria ori alt copil, e pisică, e rotiţă, e briceag, e mătură, e lingură, e pâine, e apă, în sfârşit s'a deprins a crede că *goga e tot*.

A văzut că ori care gogă poate să stea la întu-neric, că unele gogi poate să mişte învelitoarea mesii, că numai câte o gogă poate să zică «bau» «bau» şi că nici o gogă nu papă copii.

Ba, din potrivă, a văzut că pe gogă poţi s'o trânteşti, s'o arunci, s'o învârteşti, ba pe unele gogi le şi mănânci.

— Dar frumos l-ai învârtit bre, omule! zău aşa

Să știi că am să încerc și eu descântecul acesta și de s'o prinde bine, apoi să știi că am să spui la toată lumea, măcar de o fi să crape Păuna lui Zăvelă.

Fl. Cristescu.

Prețul cerealelor în târgurile streine, socotite pe suta de kgr.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Manheim (Germania)	23,20	25,40	23,60	23,90
Berlin »	27,40	26,50	24,00	21,00
Strasburg »	»	»	»	»
Colmar	»	»	»	»
Londra (Anglia)	21,30	17,00	16,50	15,00
Viena (Austria)	26,25	22,00	20,50	19,50
Bruxel (Belgia)	21,00	18,00	17,75	18,25
Liège »	»	»	»	»
Anvers	28,00	18,00	17,00	20,00
Budapesta (Ungaria)	25	22,00	20,50	16,50
Milan (Italia)	26,10	19,75	20,50	21,25
Geneva (Elveția)	23,00	22,00	20,00	21,00
New-York (America)	20	14,50	17	18,25
Chicago »	23,00	»	»	»
Paris (Franța)	23,00	17	18,50	18,50
Alte târguri franceze	23	17,00	18,50	17,50

Prețul cerealelor din Algeria și Tunis.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Alger	23	»	18,00	16,25
Philippeville	22,75	»	17	15,75
Constantine	23,00	»	16,00	15,00
Tunis	23,00	»	16,00	15,00

Prețurile curente din piață.

Carnea de vacă	0.76—0.86	Perechea de curcani	12.00—16.00
» » porc	0.95—1.15	» » găini	3.50—3.75
» » oae	0.80	» » rațe	2.90—3.50
» » Vițel	1.13—1.25	» » găște	5.90—7.00
Crap	0.70—1.10	Kgr. brânză de burduf	2.30—2.40
Somn	2.00—2.50	» » puțină	1.20—1.50
Morun	2.00—2.40	» de unt topit	3.70—4.20
Nisetru	3.75—4.30	» » » netopit	2.00
Cegă	5.50—6.70	Suta de ouă	6.50—7.00

Prețul cerealelor la târgul din Brăila.

Grâul	lei 19—20
Porumb	» 12,50
Ovăzul	» 12—13
Orzoaica	» 14,80 c.
Secara	17,50 c.
Fasolea	15,60

Aceste prețuri sunt socotite pe suta de kilograme.

PĂSERILE

Struțul și Casuarul.

ăm aci chipul Casuarului. E o pasere înrudită cu Struțul. Impreună cu acesta cu altele asemănătoare cu dâșii, alcătuiesc o despărțitura din împărăția păsărilor.

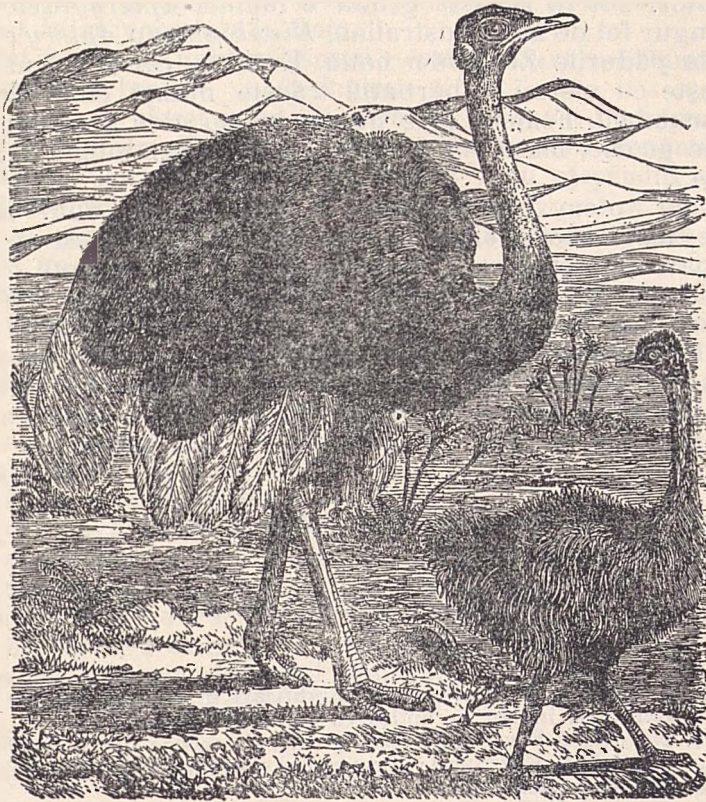
E grupa zisă a *Ratitelor* (1), care se deosebește de toate celealalte păseri, între altele prin aceea că nu au pe osul pieptului — pe sternum — cea ridicătură de care se prind mușchii atât de puternici la păsările de pe la noi, nu numai la cele zburătoare ca Porumbeii, Vulturii și altele, dar chiar la Găină. Ratitele n'au oasele găunoase ca alte păseri, ci cu măduvă ca mamiferele.

Casuar.

(1) *Ratitae* înseamnă latinește cu osul pieptului în formă de lantre.

Struțul e cel mai cunoscut din această grupă. Pene din coadă și de pe aripile lui se întrebunțează și pe la noi. Neapărat că mai multe sunt de Struț numai cu numele. În Africa de Miazănoapte și în cea dela Miazăzi sunt Struți domesticiți, pe cari îi cresc anume pentru pene; ba s'au făcut și încercări de a-i întrebunța în loc de cai. Sunt nalți dela 2—2,7 metri. Trăesc selbateci în Africa și Arabia în turme de câte un bărbat și 4—5 femei. Ouăle lor trag până la 1 kgr. și $\frac{1}{2}$. Femeile se ouă într'acelaș cuib și clocesc pe rând. Unde e cald, le lasă ziua în năsip, la soare și le încălzește numai noaptea bărbatul, care le apără de șacali și de alte fiare.

Struț.

Nu pretutindeni fac cuib în năsip; ci unde nu e așa de cald, întrebunțează iarbă și alte buruene, cari să le păstreze căldura.

Struțul african are numai câte două degete la picioare.

În șesurile Americii de Miazăzi e un fel de Struț cu câte trei degete, *Rhea* sau *Nandu*. Acesta e nalt pân la un 1,3 m.

Nandul din Patagonia e mult mai mic; dar încolo, la fel cu celălalt.

În Australia, e Struțul, zis *Dromaeus* sau *Emu*. Are trei degete și nici urmă văzută de coadă. Penele lui par duble.

În sfârșit *Casuarul*, al cărui chip îl dăm azi. Are un fel de coif osos, acoperit cu un învâliș ca de corn. Capul și gâtul sunt în parte goale și acoperite cu niște negi, întrucâtva, ca la curcan.

Trăește în insulele resăritene ale arhipelului Sonda până în Guineea nouă în pădurile de pe munți. Și acesta are câte trei degete la picioare.

Totți acești Struți alcătuesc familia *Struților*, din grupa Ratitelor. Tot în această grupă e familia *Apterygidelor*, cu un singur fel de struț australian, *Kiwikiwi* sau *Apteryx*. Trăește în pădurile Zeelandei nouă. E mare cât o găină. Se hrănește cu viermi și bărbatul trăește numai cu o femeie, ca Porumbeii. Femeea face numai un ou, dar greu până la 450 de grame, măcar că paserea toată trage numai 2225 de grame.

Penele *Apteryxului* seamănă a păr. Aripele sunt foarte scurte, închircite și ele și penele cele mari. Nici nu se văd. Are patru degete: unul întors înapoi și trei înainte.

Tot între Ratite, e o familie, a păsărilor uriașe, *Dinornitide*, cari nu mai trăesc astăzi. Urmele lor (oase, ouă) s'au aflat în Zeelanda nouă și în Madagascar. Ouăle celor din insula din urmă, trăgeau cât 6 ouă de Struț sau cât 150 de găină. Mai e o familie a *Drontelor*, iar stinsă; dar care a lăsat remășiți în insula Mauriciu și în Mascarene.

Dr. Lux.

Din „Monitorul Oficial“.

— No. 242 dela 2 Februarie 1908: Modificări în reg. șc. sup. de meserii. — Modificări în reg. p. aplicarea legii înv. agricol.

— No. 243 dela 5 Februarie: Reg. școalei de moașe din București.

— No. 247 dela 9 Februarie: Programul Conferințelor generale ale învățătorilor și institutorilor.

— No. 252 dela 15 Februarie: Legea pentru ușurarea agricultorilor de pagubele suferite în timpul răscoalelor. — Regulamentul pentru aplicarea legii judecătorilor de ocoale.

— No. 258 dela 21 Februarie: Modificări în regulamentul școalelor profesionale de fete.

— No. 260 dela 24 Februarie: Lege pentru modificarea unui articol din legea Casei Bisericeii.

— No. 262 dela 27 Februarie: Tabloul (rectificat) de prețurile regionale cari urmează a se avea în vedere la formarea islazurilor comunale.

Din Povestea războiului neatârării.

Spre Lompalanka și Arcerpalanka.

Când au trecut Dunărea, 36 milițeni, erau Turcii din sus de Lom; dar de frică nu mai cutezau a se întoarce, crezând că e putere de oștire de-a noastră.

S'a scurs o grămadă de vreme pân'a venit 3 călărași și c'un sergent în recunoaștere la Lom.

Când i-a văzut milițenii noștri —par'ca văzut pe Dumnezeu cu soarele 'n brațe— . . . au învieat.

Călărașii au plecat înapoi și gorniștii au sunat înaintarea.

Curau ai noștri din toate părțile, că împănaseră pământul—și înaintă în «tilariori» spre Lom, fiind-că erau răspândiți pân'la munții Balcani.

Era o zăpadă pân'la genunche și bătea un vânt rece de te tăia, ca un cuțit.

Ziua soarele festeliea zăpada. Seara s'a lăsat o ceață deasă de-ți dai cu «deștiu» 'n ochi.

Un gornist ce-a făcut, ce-a dres, s'a rătăcit de oastea noastră.

A apucat singur într'altă parte prin ceață și zăpadă. A mers cât o fi mers și a dat de pădurea de lângă Arcerpalanka unde ai noștri deteseră piept cu Turcii.

N'a orbăcăit mult ce-a intrat în sat unde stă oastea Turcilor desfălăurată—eră satul plin.

Cum a auzit larmă a înțeles ce e, s'a tras binișor, binișor, în pădure, s'a suit într'un copac ș'a început a suna dela fिका: alarma și atacul, fără încetare, toată noaptea.

O fierbere mare s'a încins între Turci, și . . . încât ai bea o lulea de tutun, a tulit-o din sat la Vidin, lăsând și drapelul.

Dimineața gornistul a găsit drapelul.

N'a trecut mult și iacătă c'a venit și oștirea noastră la Arcerpalanka.

(Auzit de Pătru Cotigă dela Ion B. Radu, veteran rănit, din com. Catanele Doljiu).

Șt. St. Tușescu.

Acela care știe cât bine se poate face într'o zi,
acela va plânge pierderea unei zile.

(Lavater).

Din ziare și reviste.

Cum să scăpăm de bătăturei.

Luaiți dela farmacie :

1 gram de acid salicilic,

10 grame colodiu,

0.50 chgr. extract eterat de canabis indica.

Inmuați mai întâiu bătătura, făcându-vă o baie caldă la picioare, apoi lăsați să pice pe mijlocul bătăturii 2—3 picături din amestecul acesta. Așteptați, ca picăturile să formeze o pieleță de-asupra bătăturii. Repetați acest procedeu la 2 seri odată.

(•Poporul Român. •)

Conservarea cărnei în mod practic.

Un medic anume Caducée, a făcut, anul trecut, mai multe încercări de a putea păstra carnea pentru hrana trupelor în timpul verei, prin ajutorul unui amestec de sare și oțet.

Iată cum a procedat acest medic: A curățat carnea de oase și grăsime, apoi a frecat-o cu sare amestecată cu oțet 40 0/0. După această operație, carnea s'a pus în saci obișnuiți, bine spăleți și ferți în apă clocotită, apoi bine legați la gură.

În chipul acesta carnea s'a putut păstra 7—8 zile, fără a pierde din calitățile ei și fără a se strică câtuși de puțin, de și s'a transportat pe timpul celor mai mari călduri ale verei.

Felul acesta de păstrare ar trebui încercat și la noi, căci dă cele mai fericite rezultate.

(•Veterinarul. •)

Dr. Vasiliu.

Corasla.

Zic oamenii pe la noi că e bine, dacă vaca a fătat un vițel, să se mulgă pe loc laptele cel dintâi dela vacă, adecă corasla și să se dea oamenilor de mâncat. Dacă a căpătat însă unul care a mâncat coraslă pe loc vătămătura sau altă boală, atunci se gândește el la toate celelalte lucruri, numai la aceea nu, că a căpătat vătămătură sau un pântecari strămoșesc numai din coraslă. *E o părere de tot greșită dacă se zice, că corasla e bună de mâncat pentru om și nu pentru vițel.* Din potrivă! Corasla e numai pentru vițel, și nici de cum pentru om. Corasla, care se deosibește de alt lapte prin culoarea sa gălbui, are în sine niște materii, care sunt potrivite de a topi balegele învârtoșate în vițel și a-i ușura scoaterea lor.

S'a băgat totdeauna de seamă, că vițelii ceia cărora nu li se dă coraslă să sugă, tânjesc având un păr sbârlit, o căutătură proastă și nu se fac așa de frumoși, ca și ceilalți cari au căpătat coraslă de supt. Deci aminte să vă fie! Corasla e pentru vițel, nu însă pentru oameni! Cei cari nu vor ascultă de aceasta și vor mânca singuri corasla, vor pricinui vițelilor numai chinuri și dureri mari, iar ei însă vor căpăta un pântecar sănătos.

(•Deșteptarea. •)

Un războiu de țesut.

D-șoara Miller Verghi, directoarea Școlii Normale «Elena Doamna» din București, a construit un războiu de țesut mic, pe care l-a botezat «Statu Palmă», după numele piticului din povești.

Războiul «Statu-Palmă» e construit cu scopul de a înlesni în școlile primare și în familie dezvoltarea industriei casnice. El e foarte mic, ocupă loc mai puțin de un metru patrat și conține toate aparatele trebuincioase pentru a țese, anume: *suneica*, *spată*, aparat pentru făcut *ife*, pentru *urzil*, pentru *învelit*, pentru depănat. Așa dar ne scutește de a mai avea aparte: rodan, urzitor, etc.

Războiul cuprinde următoarele bucați mobile:

Fig. 1.

1. *Vătalul* cu două cutițe cu căpăcele. La aceste vătaluri se mână suveica cu ajutorul unei lopeți cu 6 găurele. Aceasta se vede în ilustrația No. 1. Lopata e legată și de sulul numerotat cu No. 1 și de căpecelele dela cutiile vătalului. Căpăcelul e și el legat de capătul cutiutei. Când tragem lopățița din dreapta spre stânga, capacul se mișcă puțin și împinge suveica, care alunecă din dreapta la stânga. Asemenea din stânga spre dreapta.

2. *Suluri* subțiri sunt 3: cel numerotat cu No. 1 e acel care ține vătalul; cel numerotat cu No. 2 e cel pe care se

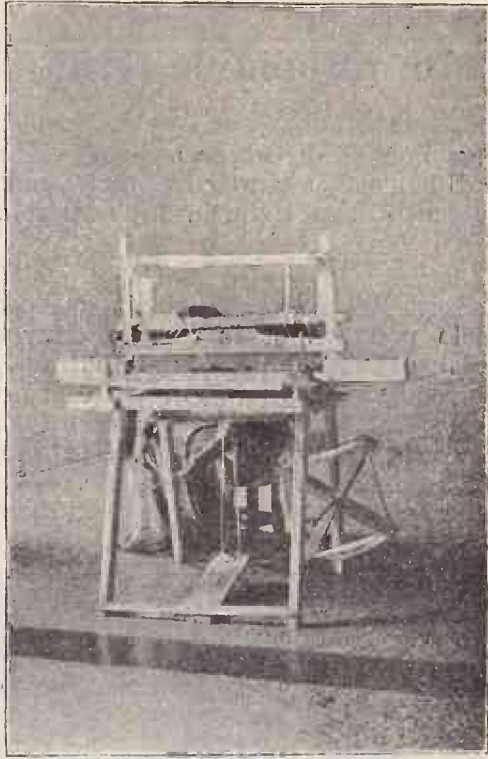

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 6.

atârnă ițele fie două, fie patru; cel numerotat cu No. 3 servește pentru a atârna a cincea iță, când țesem în cinci ițe. În acest războiu nu se poate țese în mai mult de *cinci* ițe.

3. În ilustrația II-a se vede cum se așează sculul pe depunător, și cum se deapănă pe țevi sau pe mosoare, învărtind manivela fixată la piciorul din dărăt al războiului.

4. În ilustrația III se vede sulul din față cu opritorul lui, compus din două bucăți și un cui.

5. În ilustrația IV se vede cum se fac *ițele*, ridicând pe rezemătoarea lui cadrul fixat dindărătul războiului, care are o vergea mobilă la mijloc. Ițele se fac cu bumbac gros întrebuintând o navetă de fier. Cine nu știe să le facă, poate întrebuinta ițe țărănești făcute pe spetează. La fiecare războiu se află patru fuștee pentru ițe, anume: două scurte pentru jos, și două lungi pentru sus.

Fig. 6.

6. În ilustrația V-a se văd cum se *urzește*. *Cadru* cu mosoarele e așezat într'o parte a războiului. Într'o mână ținem lopățica cu găurele prin care trecem firele (e aceeași lopată cu care mănăm suveica). În partea calaltă a războiului așezăm *urzitorul* pe piciorul lui. La dânsul adăptăm cele două bețișoare cu trei vârfuri, un bețișor sus, și altul jos. Acestea servesc pentru a face rostul. Când sfârșim de urzit, nu tăem firele dela rost ci luăm binișor de pe urzitor, așezând urzeala în formă de ghem. Pe acest urzitor nu se poate urzi mai mult de 25 metri la pânză subțire și 15 metri la preș sau covor.

7. Ilustrația No. VI, se vede cum învelim pânza pe sul cu ajutorul *greblei* care e atârnată la spatele războiului jos de

tot. Acum rămâne să trecem prin ițe și prin spată și apoi să țesem.

8. La fie care războiu sunt și două bețișoare care sunt fuștee pentru rost. Acestea se așează când învelim pe sul.

În ilustrația VI-a se vede cum sunt așezate fușteele printre firele urzelei.

DE LA SAȚE

(Știri de la corespondenții noștri).

= În comuna Lunca-Stălinești, jud. Fălciu, s'a înființat o casă de sfat și lectură «*Sfatul gospodariilor*». Inițiativa a fost luată de I. I. Bordea, învățător.

Sătenii se adună Duminică seara și ascultă cuvântări, recitări, sfaturi practice, citiri de pasagii frumoase din autori, etc.

= Ziua de 24 Ianuarie s'a serbat printr'o slujbă bisericească și prin cuvântări în com. Poenari, jud. Muscel. Aci se adunară școlarii și învățătorii din comunele Jugur și Poenari.

= Primim bilanțul băncii populare «*Libertatea*» din comuna Cerașu (Prahova). Vedem de aci că banca a avut în cursul anului 1907 un capital social de 22.850 lei; iar cifra afacerilor din acest an a atins suma de 34.323 lei.

= La 29 Decembrie 1907 s'a dat în comuna Balta Doamnei (Prahova) o serbare în folosul copiilor săraci. S'a realizat un beneficiu de 84 lei cu cari s'au cumpărat cărți și rechizite școlare. Impărțirea s'a făcut în ziua de 24 Ianuarie 1908 cu ocazia serbării naționale.

= În ziua de 26 Decembrie 1907, s'a dat o frumoasă serbare școlară în comuna Eliza-Stoenești (Ialomița). Școala eră să adune bani pentru a se ajuta elevii săraci.

Serbarea a fost organizată de dirigintele P. Popescu, cu ajutorul unui grup de elevi din «*Școala Normală a Societății*» din București.

= O serbare școlară cu caracter religios s'a dat în seara de 24 Decembrie 1907 în comuna Cataloi, jud. Tulcea. Inițiativa a fost luată de d-nele Cornățeanu, Berlescu, Dumitrescu și de d-l Băgu, toți învățători și învățătoare din localitate. După serbare, s'au împărțit copiilor diferite daruri.

= Ziua unirii pricipatelor s'a serbătorit cu cinste deosebită în comunele Cocioc și Brătulești: serviciu religios, coruri, cuvântări, sub conducerea învățătorului D. Popescu Băjenaru.

= O asemenea serbare s'a dat și în comuna Periș: cuvântarea dirigintelui școlii, coruri și recitări.

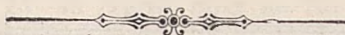
= În ziua de 10 Februarie s'a sfințit biserica din comuna Seaca (Gorj) de către Protoereul județului. P. C. S. a ținut și o predică, iar învățătorul Gr. Băluțescu o cuvântare ocazională.

= În ziua de 2 Martie c., s'a făcut adunarea generală a băncii populare «*General Angelescu*», din comuna Poenarii Burchi, Prahova. A vorbit d-l general Al. Angelescu, arătând starea săte-

nilor din Transilvania, Boemia, Germania, Elveția, etc., din punct de vedere economic, moral și intelectual, îndemnând să caute a imită pe acei săteni în toate privințele.

D-l Rădulescu, președintele băncii, a făcut darea de seamă generală despre mersul societății.

D-l Mih. D. Popescu, vicepreședinte, face o dare de seamă amănunțită asupra mersului băncii populare pe 1907 în comparație cu 1906, arătând saltul îmbucurător făcut de bancă prin încincirea capitalului în acest an.

Pagina glumeață.

Snoavă din popor.

O țarancă avea urâtul obicei de a cără la cârciumă tot ce avea, numai și numai de dorul pârdaľnicului de rachiu. Bărbatul său — om de ispravă — o cam ținea mereu din scurt.

Intr'o zi femeea, având mare arșită în gât, luă cofa, spunând că se duce la apă, însă de fapt, ea se ducea la altfel de băătură, având în cofă un cogeamite puiu de găină. De teamă, ca nu cumva bărbatul său să cunoască că lipsește puilul, cum se depărtă de ogradă, începî să strige:

— Iha! Iha! Ardă l focul de *uliu*, cum a luat puilul!

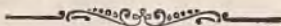
Bărbatul său, auzind-o a crezut deocamdată și a dat fuga în casă, ca să ia pușca; iar femeea, în același timp a dat și ea fuga la cârciumă și într'o clipă a prefăcut bunătatea de pui în răutatea de rachiu. După ce și-a amortit gâtul, a plecat spre casă. Până a mai scos apă, până a mai stat de vorbă cu o vecină, afurisitul de rachiu a și început să glumească cu dânsa.

Când a ajuns acasă, femeiușca bunului român, mergea pe șapte cărări. Văzând-o bărbatul său, îi zise plin de amărăciune:

— Acum înțeleg, netrebenco, că *uliul* e în gâtul tău!

N. I. Gâdeiu-Tutova.

Invățător.

De pe Domeniile Coroanei

În zilele de 27 și 28 Februarie, d-l Ion Kalinderu, a inspectat Domeniul Coroanei Gherghița din jud. Prahova.

D-sa a vizitat ca totdeauna și școalele, bisericile și banca populară din localitate. În comuna Balta Doamnei s'a oprit mai mult la atelierul de rotărie și căruțărie înființat de Administrația Domeniului Coroanei ca anex la școală. Acest atelier e pus sub conducerea unui maestru special cu însărcinarea de a deprinde la meșteșug copiii și adulții. Domnul Kalinderu a dispus pe de o parte să se aducă atelierului mai multe îmbuhătășiri, iar pe de alta a povățuit pe locuitorii ce se adunaseră pentru a-l întâmpina, să lase pe copiii lor să învețe căruțaria și

rotăria, care le poate aduce câștig în zilele când n'au de lucru afară la câmp.

În inspectarea lucrărilor agricole, d-l Kalinderu s'a oprit asemenea la locuitorii eșiți la munca câmpului, cărora le-a urât belșug în noul an și i-a îndemnat să muncească bine pământul și să chivernisească bine câștigul ori cât de mic, căci munca cu economia sunt surori bune.

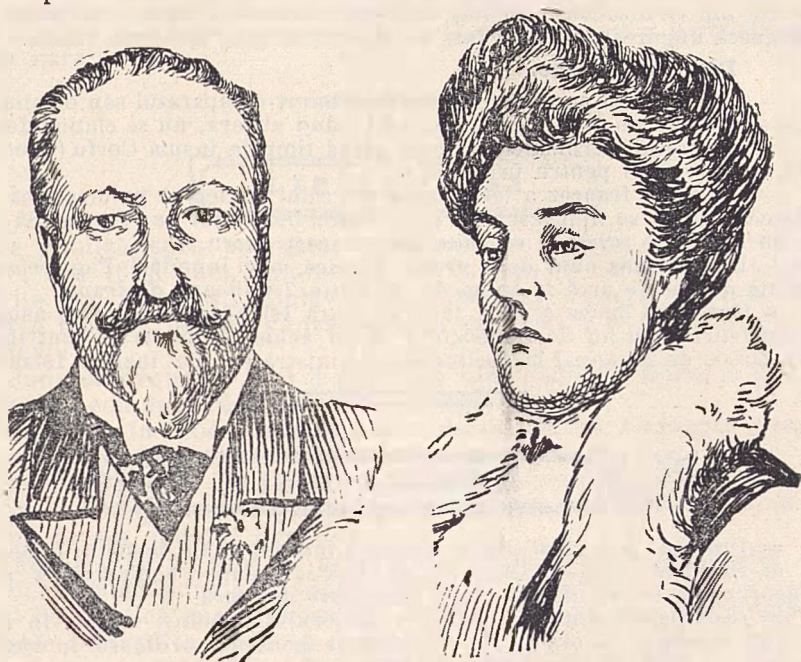
Le-a dat și mai multe sfaturi privitoare la îngrijirea plantelor, după ce au răsărit și la recoltarea lor.

Cronica Săptămânii.

Din Țară.

— AA. LL. Principele Ferdinand și Prințesa Eleonora a Bulgariei, căsătoriți de curând au vizitat pe Majestațile Lor Regele și Regina.

În cinstea celor doi oaspeți s'a dat la Palatul Regal din București un mare prânz.

AA. LL. Principele Bulgariei și soția sa.

Din cuvintele rostite atunci de M. Sa Regele și de Principele Bulgariei se vede că cele două state trăesc în legături de prietenie.

Înalții oaspeți au părăsit Capitala luând drumul către Bulgaria pela Giurgiu.

— A. S. Regală Prințesa Carol a vizitat școala de silvicultură dela Brănești, jud. Ilfov.

— În București s'a înființat o societate cu numele «Domnița Maria», pusă sub președinția A. S. R. Prințesa Maria. Între altele societatea își propune să redeștepte diferitele industrii casnice, odinioară atât de înfloritoare și să reîmprospăteze arta românească. La întrunirea care

s'a ținut la 6 Martie s'a hotărît să se împartă premii dela 25—100 lei, cu prilejul concursului ce se va ține pentru alegerea celor mai bune lucrări de olărie și de scoarțe românești. Se va cere însă ca acestea să fie lucrate după isvoadele, cele mai vechi și mai alese.

— La Călărași s'a înființat o societate școlară de gimnastică cu numele «Șoimul».

Sediul ei e la gimnaziul local.

Scopul urmărit de această societate este de a se propaga printre clevi gustul diferitelor exerciții corporale după o metodă rațională pentru dezvoltarea fizicului lor și a-i deprinde la tragerea în ținută și înot.

Dela Români din alte țări.

— La școala comercială română din Salonic, a început de câțva timp să se țină șezători științifice și literare, la cari iau parte mulți Români din acel oraș. Laudă se cuvine corpului profesoral al școlii pentru această frumoasă inițiativă!

— Scriitorul Gh. Stoica, osândit la 1 an și jumătate de închisoare, pentru un articol scris în ziarul «Lupta» a fost adus la Seghedin, ca să-și facă pedeapsa.

— Jurnalele ungurești scriu că patru studenți în teologie, dela Seminarul din Oradea-Mare au fost eliminați, de oarece nu au voit să-și iscălească ungurește numele într'un album trimes Papii dela Roma.

Din țări streine.

— La Paris, un aeronaut Furman, a sburat cu aparatul său de sburat pe o distanță de 2400 metri. Aparatul, când zboară, nu se clatină deloc.

— Împăratul Germaniei va locui câțva timp la insula Corfu (Grecia). Se fac pregătiri pentru primirea sa.

— Guvernul francez a făcut cunoscut celui englez că primește ca în Macedonia să se numească un guvernator neatârnat de Turcia. Să vedem dacă vor primi și celelalte puteri acest lucru.

— În Australia sunt de o vreme încoace, mari inundații. Pagubele cauzate de ele, se urcă la suma de cel puțin 7 milioane de franci.

— Guvernul danez ar fi l' târît să ceară Islandezilor părerea asupra despărțirii țării lor de Danemarca. Până acum Danemarca contribuia cu 60.000 de lei anual la cheltuelile administrative ale insulei Islandei.

INFORMAȚIUNI

= Proiectul de lege al Cassei Rurale a început să fie debătut la Senat.

= În zilele de 18—21 Mai se va ține la Galați o conferință a profesorilor de istorie dela școalele secundare din țară.

= «Societatea pentru învățatura poporului român», va ține în ziua de 25 Martie a. c., ora 10 dim., adunarea generală ordinară în localul școlilor dela Sf. Ecaterina. În aceeași zi la ora 9 jum., se va face și un parastas, în biserica Sf. Ecaterina, pentru pomenirea sufletelor răposaților donatori și binefăcători ai școlilor societății.

= În urma mijlocirii mai multor ofițeri veterani, cari au luat parte în războiul 1877—78, ministerul lucrărilor publice a hotărît ca acești ofițeri să aibă o reducere de cincizeci la sută din tariful căilor ferate române.

= Administrația Cassei școlilor a fost autorizată să primească legatul lăsat de defunctul preot Ion Duhovnicul, consistând din suma de 750 lei și un teren de 12 prăjini, situat în Bănești (Prahova), pe care să se clădească un local de școală.

= Consulul general al României pentru Bucovina și Galiția a făcut cunoscut guvernului nostru, că în Cernăuți s'a creat un biuro oficial al țării pentru angajarea de lucrători agricoli.

= La 11 Martie Academia Română și-a deschis sesiunea generală din

acest an. Cuvântarea de deschidere a fost rostită de d-l A. Saligni. Apoi d-l Dim. A. Sturdza, secretarul perpetuu a citit raportul asupra lucrărilor din anul 1907—8, amintind totdeauna membrii pe cari Academia i-a pierdut în acest timp: Hașdeu, Olănescu, pictorul Grigorescu și alții.

Ședințele se vor ține în fiecare zi de lucru, până în săptămâna înainte de Paști. Ședințele publice și solemne se vor anunța la timp.

= Cooperativa «Stejarul» din Păltiniș (Dorohoi), instituită de curând, a luat în arendă spre exploatare dela Stat 5 parchete pădure, a căror valoare se ridică cu toate cheltuelile la suma de 15—16.000 lei. Banii au fost depuși la administrația financiară Dorohoi, și s'a început exploatarea.

= Societatea geografică română va ține adunare generală la 15 și 16 Martie, orele 8 jum. seara, în sala de ședințe a Senatului.

Ședințele vor fi prezidate de A. S. R. Prințul Ferdinand

= Ministerul instrucției a aprobat înființarea unei tovărășii școlare printre elevii școalelor din Isacea, jud. Tulcea.

— În orașul Botoșani s'au ținut în cursul ernii aceștia o serie de conferințe în localul liceului. Ele vor continua până la vacanța de Paști.

— Pentru concursul instituit de Societatea pentru protecțiunea animalelor, între școlarii din Capitală și învățătorii și institutorii din țară, pentru care se oferă premii în bani în valoare de 750 lei s'a prelungit termenul de primirea lucrărilor până la 15 Martie a. c.

Lucrările premiate se vor publica în Darea de Seamă a Societății și prin ziare.

LICITAȚIUNI

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 26 Martie 1908, ora 10 și jum. dimineața, se va ține la Eforia Spitalelor Civile din București, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru vânzarea spre exploatare a următoarelor păduri:

«Județul Prahova».—1) 3 parchete din pădurea Sărasca pendinte de comuna Păcureți, plasa Podgoria.

Vânzarea în bloc. Estimația este de lei 21.200. Garanția provizorie lei 2.000.

2) 1.000 arbori din pădurea Piscul Leurzei, care pădure se vinde în comptul antreprenorului I. Coșoreanu, domiciliat în comuna Brebu, județul Prahova.

Vânzarea se va face pe arbore. Garanție provizorie lei 300.

Oferte condiționale și supra oferte nu se primesc.

— Se publică spre cunoștința generală, că se vor ține următoarele licitații la orele 10 dimineața:

- 1) La 20 Martie 1908 pentru jimbli și pâine;
- 2) La 21 Martie 1908 pentru carnea de vacă;
- 3) La 21 Martie 1908 pentru vinul alb și roșu;
- 4) La 22 Martie 1908 pentru săpunul ordinar și seul topit;
- 5) La 22 Martie 1908 pentru untura de porc;
- 6) La 24 Martie 1908 pentru deșertatul latrinelor;
- 7) La 26 Martie 1908 pentru făină și griș;
- 8) La 27 Martie 1908 pentru articolele de cauciuc.

Caetele de sarcini se pot vedea la cancelaria Eforiei, în orice zi și oră de lucru.

21

Primejdioasele întâmplări

ALE

Marițarului franțuz LUDOVIC TREGAN

ÎN

NOUA GUINEE (povestite de el însuși)

TRADUCERE DE C. C. POP.-TAȘCĂ.

CAP. XVIII.

Otaru te părăsește, Tregan; cu ce i-ai greșit? Ești pierdut! Incepeam să ghicesc adevărul. Noaptea veniră să mă ducă înaintea sfatului nooșilor. Îi știam atotputernici, și hotărârile lor fără apel, dar știam că am între ei prieteni, de aceea par'că nu mă temeam. Fui dus într'o odaie goală foarte mare, unde mi se legară ochii, apoi cineva mă luă de mână și scoborîi mai multe trepte, apoi altcineva mă duse mai departe și ajunserăm într'un loc unde simții că erau mai multe persoane. Mi se ridică legătura de pe ochi, dar nu vedeam nimic, ca și cum ași fi fost orb. Crezui că legătura ce avusesem pe ochi mă orbise și eram foarte îngrijat. Cineva mă luă de mână și mă strânse prietenește. Atunci îmi amintii că auzisem de odaia întunecoasă unde se adunau nooșii.

Un glas aspru începui să mă întreb:

— Tregan, îmi zise, ești în fața sfatului nooșilor din Kontar. Unul dintre ei te părăște că tu te închini altui Dumnezeu decât al nostru și prin aceasta ai adus mânia lui Otaru asupra noastră. Ce ai de răspuns?

— Este adevărat că nu mă închin lui Otaru, lucru ce nu l-am ascuns niciodată. Mă închin Dumnezeului care a făcut pe Otaru, luna, stelele și pământul. De ce s'ar supăra Dumnezeul vostru? Să spuie acei cari au auzit vorbele din foile mele sfinte, dacă religia mea nu-i bună?

Se făcu tăcere, apoi Uanuta el însuși, începui să mă întreb:

— Este adevărat că foile tale sfinte spun: «Că acel ce va ucide un rob să fie spânzurat și să fie pradă viermilor?»

— Este adevărat. «Dumnezeul meu nu voește sânge omenesc!»

— Otaru cere a i se aducă jertfă sclavii. Noi îi datorim aceasta, căci suntem toți ai lui. Dumnezeul tău oprește aceasta, deci e vrăjmaș lui Otaru. Care e cel mai puternic?

— Tregan a fost făcut Oranonok și pielea lui se făcuse de culoarea soarelui. Otaru îi dăruise nevastă și copil, dar fiindcă el se închină altui Dumnezeu, Otaru l-a pedepsit luându-i mai întâi copilul; văzând că tot nu se îndreaptă i-a luat și soția

fica unui noos de ai noștri. Mânia lui Otaru e mare și nu se va întoarce către noi decât atunci când vrăjmașul lui va pieri. Otaru dăduse lui Tregan culoarea soarelui, el i-a luat acest dar și Tregan nu mai este un Orangonok, pielea lui e albă ca și inima lui.

Zicând aceste vorbe se făcù lumină, fui desbrăcat și nooșii priveau cu ură la pielea mea albă.

— Judecați oameni înțelepți, cari sfătuiți pe regele Hotaurkon, judecați credincioși ai lui Otaru! Ați văzut proba mâniei Dumnezeului nostru; judecați!

Se făcù tăcere, tăcere înfricoșătoare din care, neîndoelnic, aveă să iasă condamnarea mea la moarte. Fui din nou luat de cineva, mi se legară iar ochii și când mă deslegară eram din nou în închisoare!

CAP. XIX.

Am stat singur restul nopții, iar dimineața veni Kayhar să-mi spue hotărârea *nooșilor*.

Uanuta ceruse să fiu osândit la moarte, ca să se poată împacă Otaru; dar Kayhar, socrul lui Lanna și noosul care comandase expediția Uratei, fuseseră contra, spunând că numai mie mi se datorau minele de aur ale regelui, și propuseră ca să fiu isgonit din țară, părere care fusese primită. Socrul meu venise acum să mă ia la el, căci mă luase pe garanția lui.

N'ași putea spune ce am simțit când am intrat în casa lui Kayhar. Par'că fusese eri ziua, când Lamlam venise să-și ia adio dela mine, atunci când plecasem la Urata. Trăiam cu amintirea zilelor fericite pe care le petrecusem în această casă.

În timpul zilei, Lanna, care aveă să comande soldații ce trebuiau să mă scoată afară din țară, veni să mă vază și hotărârăm să plecăm a doua zi, ca nu cumva Uanuta, să schimbe hotărârea dejă dată.

Mă dusei dar la mine acasă și petrecui noaptea pregătindu-mă de plecare. Când isprăvii totul, eșii în grădină și mă așezai lângă cele două morminte care-mi erau așa de scumpe. Acolo văzui pentru cea din urmă oară răsăritul soarelui la Kontar. Priveam cu durere mica cruce albă sub care nădăjdusem că într'o zi aveam să mă odihnesc, când un rob veni să-mi spuie că Lanna mă așteptă.

Plecai să zic cel din urmă rămas bun lui Kayhar și soției sale, cari mă mângâiară spunându-mi:

— Totdeauna te vom iubi, Tregan, și nu vom uită niciodată pe Dumnezeul tău și învățăturile foilor tale sfinte!

Lanna, eră tot atât de mișcat ca și mine când plecarăm din Kontar. După un cias de mers în aerul proaspăt al dimineții ne căpătarăm sângele rece.

— Venirea ta, Tregan, a fost un noroc pentru noi, dar plecarea ta îmi strânge inima de durere!

— Inchipuește-ți că ași fi fost ucis într'o bătălie, prietene, căci despărțirea aceasta este ca și cum ași fi murit!

— Dacă ai fi murit m'ași fi putut împacă cu acea idee, pe când acum știu că te pierd prin neomenia lui Uanuta și a altor noși cari te pizmuiau și cari s'au făcut a crede poveștile cu Otaru pe cari și ei le știu că sunt niște minciuni!

Peste 2 zile, ajunserăm la granița despre mare a regatului Kontar, iar a treia zi de dimineață, Lanna trebuî să mă părăsească.

Îl urmării cu ochii până nu-l mai văzui și rămăsei privind cu durere, această țară unde petrecusem 9 ani din viața mea. Eră primăvară și arborii se îmbrăcau cu foi noi, iar câmpiile cu iarbă verde. Lacul Amba strălucea la picioarele mele ca o oglindă.

Multa vreme stătui nemișcat, visând și plângând; apoi pornii spre Ragek, unde sosii după 2 zile. Mi se încreți carnea pe mine, când revăzui casa în care fusesem ținut închis și pietrele pe cari fuseseră prăjiți tovarășii mei de pe corabia *Speranța*. Când ajunsei în mijlocul satului fui înconjurat de sălbaticii care mă recunoscuseră și cari mi se închinară cu respect. Mă întrebă despre Lagankeon și le spusei că marele preot mă trimesese să aduc o jertfă în mijlocul mării și că el porunceă oamenilor din Ragek să mă ajute spre a-mi împlini însărcinarea.

Gândul meu eră să pot ajunge pe țărmul australian, fie chiar într'o barcă de ale sălbaticilor.

Știam că-mi pui în primejdie viața, dar voiam mai bine moartea, decât să rămân între Kaski! Dacă puteam ajunge în Australia, ași fi dat de o colonie europeană și eram scăpat!

Locuitorii din Ragek părură deocamdată că n'au să-mi dea sprjin, dar ajunsei să-i fac să creadă că eră porunca lui Lagankeon și a doua zi mă duse la țărmul mării, unde spre marea mea bucurie, găsii încă în stare foarte bună una din șalupele de scăpare ale corăbiei *Speranța*. Intrai în ea și făcui să-mi se dea apă și de ale mâncărei pentru o săptămână, sub cuvânt că am să aduc jertfă în Otaru.

A doua zi de dimineață părăsii Ragekul, urmat de o flotilă întregă de sălbateci, care mă părăsiră unul câte unul, așa că când se înoptă eram singur în mijlocul mării.

(Va urma).

Cărți și reviste.

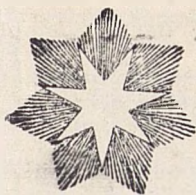
— Din biblioteca *Societății pentru protecțiunea animalelor* a apărut No. 6 și No. 7:

E. Periețeanu-Buzău, Despre necesitatea protecțiunii animalelor din punct de vedere social și economic. 1907. Exemplarul 10 bani, 64 pag.

Dr. H. Heiss, trad. de E. Periețeanu Buzău, Uciderea vitelor de hrană prin aparate cu efect instantaneu și fulgerător. Buc. 1908. Prețul 1 leu. 90 pag.

— În Budapesta a anărut la 1 Februarie o revistă românească intitulată *«Familia română, revistă săptămânală ilustrată»*. Proprietarul ei este d-l Lucian Bolcaș. Apare în 2 coale format mare și abonamentul e de 12 lei pe an.

„STEAUĂ”

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membri* al Academiei Române. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru*, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Bănu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române*, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost *Ministru*, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, fost *administrator al Casei Școalelor*, profesor secundar; Pompiliu Eliade, profesor universitar. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiunî plătite (urmare).

Em. Blimel (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Vasile Tanasie (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Dumitru Secară (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Vasile Marcu (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Ion Băltăceanu (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Ilie Atanasiu (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Albert Phlok (Dom. Cor. Borca), Dănilă Stoica (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Ion Păiuc (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Gustav Rothendar (Dom. Cor. Borca), 2 lei; Dumitru Mahalan (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Iacob Pontaru (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Vasile Sufletu (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Hăralambie Bramste (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Ștefan Găină (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Toader V. Găină (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Toader Dumitru (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Ion Pavel (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Vasile Nistor (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Gavrilă Plăcintă (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Simion Niță Țincă (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Neculai Ghiurea (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Vasile Plăcintă (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Neculai Nicu (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Gheorghe Alexie (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Vasile Ruscanu (Dom. Cor. Borca) Toader Nistor (Dom. Cor. Borca), 1 leu; Vasile Epure (Dom. Cor. Borca), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1908 este de 245, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1735.

(Va urma în numărul viitor).

Cărți noi.

Călăuza stuparului, de d-nii N. Nicolaescu și G. Stoinescu, a apărut într'un volum de 340 pag. cu 123 figuri, în editura librăriei Sococ & Comp. Calea Victoriei, București. Prețul 3 lei. Pentru abonații revistei «Albina» 2 lei.

Autorii au completat articolele despre albinărit ce au publicat în anii din urmă ai revistei noastre, cu toate chestiunile privitoare la creșterea albinelor. Astfel cum se înfățișează, «Călăuza stuparului» e cea mai completă carte de albinărit din câte au apărut până azi în limba noastră.

Toate lucrările pe cari le reclamă creșterea albinelor sunt arătate în amănunțime și într'o limbă pe înțelesul tuturor. Autorii stăru-se mai ales asupra părții practice a stupăritului. Astfel, *cârmuirea stupilor* e arătată pe larg și deosebit pentru fiecare din cele trei feluri de uleie: orizontale, verticale și primitive. Desvoltare mare de asemenea s'a dat chestiunilor; *construcția uleilor*, *clădirea fagurilor*, *roiul*, *plantele care dau miere*, *produsele albinelor* (mierea și ceara) *lucrările de făcut la stupi în fiecare lună*.

Tiparul e foarte îngrijit și pe hârtie velină. Figurile sunt bine reușite

— A apărut No. 312 din «Biblioteca pentru toți» cuprinzând: *O noapte de Crăciun* de Ch. Dickens. Un vol. 104 pag. 30 bani.

Dickens e unul din cei mai populari povestitori englezi. Dintre poveștile de Crăciun ale lui Dickens, cea mai de seamă este: *O noapte de Crăciun*. Eroul acestei povestiri numit *Scrooge*, e un sgârcit fără pic de omenie în el.

În noaptea de Crăciun însă, el are niște vise ciudate, cari îl impresionează atât de mult încât devine bun și darnic.

De vânzare la toate librăriile din țară.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra

Lachlan Macintosh Rate,	"
G. I. Goschen	"
Viconte de Duncannon	"
E. W. H. Barry	"
Robert Hamilton Lang	"
Demetre de Frank	Viena
P. Naville	Paris
Ad. Vernes	"

Directori: { C. A. Stolz
E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalindera, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Great Winchester street.

Sucursala: București, Piața sf. Gheorghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.688 76

Idem format din capital și alte rezerve 1.075.842 80

Total în aur Lei 7.052.531 56

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra incendiului, a „grîndinei”, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestresirentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No. 12, București. Reprezentantă generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.